

DUMNEZEU ÎȘI TÂLCUIEȘTE SINGUR CUVÂNTUL

Bakersfield, California

Tatăl nostru care ești în ceruri, un Cuvânt de la Tine înseamnă mai mult decât ar putea spune toți oamenii din lume la un loc, vreodată. Ei te așteaptă să Te vadă lucrând și Îți mulțumim că o faci. Atunci când oamenii însetează după ceva, un val cheamă un alt val, așa că trebuie să existe Ceva care să potolească această sete. A fost dorința acestor oameni și a predicatorilor, să ne adunăm împreună aici, ca să strigăm împreună după binecuvântările Tale, cu credința că îi vei vindeca pe cei bolnavi, îi vei mântui pe cei pierduți și Îți vei legitima Cuvântul.

Tată ceresc, Te rugăm să ne ascuți rugăciunile, pentru că ne-am pus nădejdea în Tine. Toarnă Duhul Tău peste noi și fă-ne orbi pentru toate lucrurile din jurul nostru, ca să Te vedem numai pe Tine. Pune în inimile noastre un dor și o sete pentru Tine, care să fie atât de mare încât să izbucnească în toată țara o mare trezire care să umple bisericile de oameni păcătoși, doritori să strige la Dumnezeu pentru îndurare, iar Duhul Sfânt să vindece bolnavii, să întărească picioarele ologilor, să învieze morții și să facă toate acele lucruri care sunt făgăduite în Cuvântul Tău.

Vino, Doamne Isuse și împlinește-Ți făgăduințele! Vino în seara aceasta la noi, fiindcă credem că ești Același ieri, azi și în veci și că făgăduințele Tale nu greșesc niciodată, deoarece ai spus că „Cerul și pământul vor trece,” dar cuvintele Tale nu pot trece fără să Se împlinească. Doamne, deschide-ne mintea ca să putem înțelege și lasă ca Duhul Tău să pregătească terenul în care va cădea sămânța Cuvântului. Deschide-ne ochii față de Duhul și puterea Ta și descoperă-ne Cuvântul făgăduit, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Dacă vreți să mă urmăriți în Biblie, haideți să deschidem la cea de-a **doua Epistolă a lui Petru, capitolul 1, începând de la versetul 15 la 21:**

„Îmi voi da osteneala, dar, ca și după moartea mea, să vă puteți aduce totdeauna aminte de aceste lucruri.

În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui.”

Îmi plac aceste cuvinte: „Noi nu spunem basme, ci mărturisim ceea ce am văzut cu ochii noștri.”

„Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci când, din slava minunată, s-a auzit deasupra Lui un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.”

Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt.

Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre.

Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nicio prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură.

Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.”

Domnul să-Și adauge binecuvântările la citirea Cuvântului Său. Aș vrea să vorbesc despre tema: „**Dumnezeu Își tâlcuiește singur Cuvântul.**”

Noi trăim într-o vreme de mare confuzie, când oamenii nu mai știu ce să facă. Totul pare a fi într-o mare harababură, iar cel care produce această stare este Satana. Dumnezeu n-ar putea să-i judece pe oameni drept, dacă n-ar avea un punct de referință după care s-o facă, iar Biblia spune că El îi va judeca pe toți oamenii prin Isus Hristos, care este Cuvântul.

În primul capitol al Evangheliei după Ioan, scrie: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...”* (Ioan 1.1+14).

Noi toți suntem dovada atributelor sau însușirilor lui Dumnezeu. La început, El nu era Dumnezeu, ci era doar „Cel veșnic,” În limba engleză cuvântul „Dumnezeu” înseamnă „Cel ce primește închinare.” Acesta este motivul pentru care atunci El nu era încă Dumnezeu: fiindcă nu era nimeni care să I se închine. El era Cel veșnic, era Izvorul întregii înțelepciuni, iar în acest Izvor de înțelepciune nu exista nici un atom, nici o moleculă, nici o lună și nimic altceva.

Ceea ce noi numim „Dumnezeu,” atunci era „Duhul cel veșnic,” Cel fără început și fără sfârșit, și în El se aflau toate însușirile care aveau să fie descoperite mai târziu: Dumnezeu, Tată, Mântuitor, Vindecător, etc. Toate aceste însușiri erau în El încă de pe atunci, iar lucrurile care s-au întâmplat în continuare sunt doar însușirile Lui descoperite.

Aceste „însușiri” erau gândurile Lui, fiindcă Cuvântul este un gând exprimat. Așadar, totul era în gândurile Lui, iar când gândurile au fost exprimate, a zis: *„Să fie...”* și a fost.

Țineți minte! Voi, creștinii, ați fost în gândurile Lui încă înainte de întemeierea

lumii, ceea ce înseamnă că sunteți exprimarea gândurilor Lui. Înainte ca să existe lumea, noi eram în Hristos, în Dumnezeu, de aceea suntem ai Lui. Tot ce vedem în jurul nostru este materializarea gândurilor lui Dumnezeu.

Nu demult, în timp ce vorbeam într-o adunare, un bărbat mi-a zis: „Frate Branham, tu dai o tălmăcire greșită Cuvântului, nu îl interpretezi corect.”

Dacă vei merge la metodiști, toți îți vor spune că bapțiștii nu interpretează corect Cuvântul; dacă vei merge la bapțiști, ei îți vor spune că pentecostalii nu interpretează corect Cuvântul; pentecostalii vor spune că unitarienii nu îl interpretează corect, iar unitarienii vor spune același lucru despre pentecostali. Da, fiecare va spune că celălalt nu tălmăcește bine Cuvântul.

Dar nu uitați! Dumnezeu își tălmăcește singur Cuvântul. El nu are nevoie de nimeni să îl tălmăcească, ci o face singur. Care om ar putea să-L tălmăcească pe Dumnezeu? Numai El însuși poate face aceasta.

După cum spune Petru aici, la început când Dumnezeu a zis: „*Să fie lumină,*” tălmăcirea Cuvântului Său a fost apariția luminii. Vedeți? Când Dumnezeu spune ceva și se întâmplă întocmai, aceasta este tălmăcirea Cuvântului Său. Înțelegeți?

Lumina exista în gândurile lui Dumnezeu încă înainte să fie creată, iar când El a zis: „*Să fie lumină!*” lumina a explodat și a umplut cerul. Aceasta a fost tălmăcirea. Nu mai era nevoie de nimeni ca să tălmăcească acest lucru, deoarece ceea ce a spus Dumnezeu s-a întâmplat întocmai. Deci, când Dumnezeu spune ceva, împlinirea cuvintelor Lui este însăși tălmăcirea lor.

În Geneza, Dumnezeu a dat Cuvântul Său pentru fiecare epocă, de la început până la sfârșit. De-a lungul vremii, biserica a amestecat Cuvântul cu tradițiile făcute de oameni, dar Dumnezeu a trimis tot timpul proroci, atât în Vechiul cât și în Noul Testament, prin care a reșezat lucrurile.

Cuvântul Domnului vine întotdeauna numai la proroci. Cum se întâmplă aceasta? Prin descoperirea dată de Dumnezeu, care spune ce este bine și ce este rău. Prin urmare, nimeni nu trebuie să tălmăcească Cuvântul, deoarece El se tălmăcește singur, prin faptul că ceea ce făgăduiește Dumnezeu se întâmplă întocmai. Atunci la ce mai folosește să adăugăm explicațiile noastre? Când Dumnezeu dă o făgăduință și apoi o împlinește, cine este păcătosul care are curajul să spună că această tălmăcire este greșită?

Dumnezeu își tălmăcește singur Cuvântul și nu are nevoie de interpreți, pentru că îl tălmăcește singur prin faptul că împlinește ceea ce a făgăduit.

O, dacă ar putea înțelege biserica acest lucru și dacă ar vedea făgăduințele date pentru fiecare epocă! Dumnezeu a împlinit tot ceea ce a făgăduit că va face de-a lungul celor șapte epoci ale bisericii. Nu a rămas absolut nimic neîmplinit, ci a făcut tot ce a spus că va face.

El a spus prin prorocul Isaia că o fecioară va naște un Fiu și iată că fecioara a născut. Cine mai putea să tălmăcească această făgăduință? Dumnezeu a tălmăcit-o singur. El a spus că o fecioară va fi însărcinată și într-adevăr, o fecioară a fost însărcinată. Nu mai este nimic de spus la aceasta, deoarece Dumnezeu a spus totul prin faptul că a împlinit-o. Dar biserica era prea oarbă ca să vadă acest lucru. Oamenii aveau propriile păreri, iar ceea ce se petrecea sub ochii lor nu era deloc conform așteptărilor.

Petru spune că Dumnezeu L-a descoperit pe Hristos, prin Cuvântul Său, atunci când a zis: „*Acesta este Fiul Meu Preaiubit...*” Ei au fost martori la aceasta și au văzut că Hristos era descoperirea lui Dumnezeu. El L-a descoperit întotdeauna pe Hristos prin Cuvântul Său, pentru că Hristos este Cuvântul.

În vremurile străvechi, Hristos era în Noe. Credeți aceasta? Noe a spus: „Pământul va fi distrus prin ploaie!” și a plouat, acest lucru nemaiaivând nevoie de nici o tălmăcire. A plouat pentru că Dumnezeu spusese prin Noe că va ploua. Noe era un

proroc, iar dovada că este așa, constă în faptul că ceea ce a spus s-a împlinit și nimeni nu mai trebuie să tălmăcească ceea ce a spus el.

Foarte mulți oameni se uitau la Noe, dădeau din cap și spuneau: „Omul acesta nu știe ce vorbește!” dar Dumnezeu a zis: „*Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis. Dacă ceea ce spune, se va împlini, să ascultați de El.*” (Numeri 12.6). Așa este. Totul trebuie să fie în concordanță cu Cuvântul, iar mesajul lui Noe îndeplinea această condiție. El a prorocit că va ploua și a plouat, ceea ce nu mai avea nevoie de nici o altă tălmăcire.

Isaia a spus: „*Fecioara va rămâne însărcinată...*” și așa a fost. Acesta era un lucru foarte neobișnuit. Prorocia a venit cu câteva sute de ani înainte ca fecioara să fie însărcinată. Această prorocie a fost atât de neobișnuită, încât atunci când fecioara a rămas însărcinată, bărbatul ei s-a gândit să o lase în ascuns, deoarece el nu se atinsese de ea.

Numele bărbatului era Iosif și era logodit cu această fecioară. Pe vremea aceea, ruperea unei logodne era echivalentă cu preacurvia. Iosif se gândea că Maria voia să-l folosească drept paravan pentru greșeala ei, deoarece urma să fie mamă, deși ei nu avuseseră nici o legătură. O asemenea faptă era pedepsită de lege prin uciderea cu pietre.

Iosif, logodnicul Mariei, era un bărbat temător de Dumnezeu și corect. Atunci când ea l-a privit cu ochii ei mari și blânzi și i-a povestit despre vizita arhanghelului Gavril și de vestea adusă de el că va avea un copil, Iosif s-a îndoit, dar dacă ar fi privit în Scriptură, ar fi văzut că prorocul vestise acest lucru. Dumnezeu își tâlcuiește singur Cuvântul, înțelegeți? Dar era ceva tare neobișnuit.

Aceasta a fost problema fiecărei epoci. Cuvântul lui Dumnezeu pare străin oamenilor, deoarece este foarte neobișnuit. Adevărul este că oriunde intervine Dumnezeu, totul este neobișnuit, deoarece căile Lui nu sunt conform așteptărilor

oamenilor. Pentru ei, Dumnezeu face totul neobișnuit.

„Cum este posibil ca o fecioară să fie însărcinată?” se întreba Iosif. El era sincer și l-a rugat pe Domnul să-l lămurească, iar Dumnezeu i-a vorbit într-un vis și i-a zis: *„Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevasta ta, căci ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt.”* (Matei 1.20).

Ați observat cum a lucrat Dumnezeu cu Iosif? El l-a înștiințat într-un mod indirect: printr-un vis.

Eu cred în vise pentru că Dumnezeu a comunicat întotdeauna cu oamenii prin vise. Dar aceasta este o modalitate secundară, pentru că visul poate fi înțeles greșit dacă visul nu primește și tălmăcirea. Visul lui Iosif n-a avut însă nevoie de nici o tălmăcire, deoarece Dumnezeu i-a vorbit cât se poate de clar. De ce a procedat așa? Pentru că în vremea aceea nu era nici un proroc în țară. De patru sute de ani, ei nu mai avuseseră nici un proroc, așa că cea mai bună cale prin care Dumnezeu putea să păstreze un nume bun pentru Fiul Său, a fost să-i vorbească lui Iosif printr-un vis care nu mai avea nevoie de nici o tălmăcire.

Cu alte cuvinte, El i-a spus: „Maria este o fată cinstită, iar copilășul care s-a zămislit în ea, este Fiul lui Dumnezeu.” Vedeți? Aceasta nu mai avea nevoie de nici o tălmăcire.

Dumnezeu își tâlcuiește singur Cuvântul pentru inimile sincere. Atunci când se întâmplă ceva neobișnuit, dacă sunteți sinceri și credeți, Dumnezeu va găsi o cale să vă tălmăcească ce nu înțelegeți. Mai întâi trebuie să aflați dacă este o făgăduință, fiindcă dacă Iosif ar fi pus deoparte toate tradițiile și s-ar fi întors la Biblie, ar fi văzut că Dumnezeu făgăduise prin Isaia ceea ce se întâmplase cu Maria.

După cum spune Petru, sfinții proroci au vorbit în Scriptură despre nașterea lui Isus

și despre tot ce avea legătură cu El. Nici un om nu are voie să închidă aceste făgăduințe între granițele propriei lui tălmăciri, pentru că tălmăcirea unei făgăduințe este împlinirea ei întocmai cum a spus Dumnezeu.

Isus a fost descoperirea Cuvântului făgăduit pentru ziua aceea. Dumnezeu a zis și totul s-a împlinit întocmai, așa că nu mai trebuie adăugat nimic.

Când Isus era pe pământ, oamenii nu au putut înțelege slujba Sa, deoarece era prea supranaturală ca să poată fi înțeleasă. Cred că nu vă surzesc prin faptul că strig atât de tare în microfon.

El le-a zis: „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.” (Ioan 5.39).

Dumnezeu a dat fiecărei epoci Cuvântul ei, iar pentru acea zi, El a hotărât să Se descopere ca fiind „Dumnezeu cu noi,” adică „Emanuel.” *„Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.”* (Isaia 9.6).

Dumnezeu era în Moise; Dumnezeu era în David; Dumnezeu a fost pretutindeni, descoperindu-Se în fiecare epocă. Dar pentru acea epocă, El a zis: *„Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu și-l va pune numele Emanuel.”* (Dumnezeu este cu noi). (Isaia 7.14).

Acesta este motivul pentru care L-au răstignit evreii pe Isus: „pentru că Se făcea pe Sine Dumnezeu și pentru că încălca Sabatul.” Dar El nu Se făcea, ci era Dumnezeu, iar prin aceasta era și Domn al Sabatului. Deși a fost Om și Proroc, El nu a fost un om obișnuit, ci a fost Dumnezeul Proroc; a fost împlinirea exactă a Cuvântului, de aceea a spus: „Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat?” și: „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.” (Ioan 8.46;5.39). Dar cu toate tradițiile lor, ei trăiau în mirajul altei epoci.

Acum câteva săptămâni am predicat despre tema: „Trăind în miraj.” Mirajul este produs de razele solare care se reflectă și dau o imagine falsă. Orice miraj al altei epoci este o imagine falsă. Întotdeauna oamenii umblă după mirajul lui Luther. Vedeți, Lumina lui Luther a fost bună pentru vremea lui; Lumina lui Wesley a fost bună pentru vremea lui; Lumina pentecostală a fost bună în vremea lor, dar acum trăim într-o altă epocă. Noi mergem înainte, dar dacă suntem cu privirea tot în urmă, nu putem înainta.

Când primim Lumina unei epoci, ne gândim că aceasta este tot, și ne apucăm să „împodobim” învățătura cu tradițiile noastre. Acea Lumină a fost bună la vremea respectivă, dar noi trebuie să mergem mai departe, nu să ne oprim într-un loc.

Cercetați Scriptura și vedeți ce este făgăduit pentru noi, pentru timpul acesta, fiindcă numai în felul acesta veți vedea unde suntem.

Dacă vă interesează slujba lui Luther, uitați-vă în Scriptură și veți vedea ce a fost făgăduit pentru epoca Sardes. Uitați-vă ce călăreț a fost atunci și cine a ieșit în întâmpinarea lui: înțelepciunea omului din timpul reformei. Făptura a treia avea fața ca un om.

Urmăriți-l apoi pe Wesley și așa mai departe. Uitați-vă cum merge firul roșu mai departe prin fiecare epocă. Priviți în Scriptură și veți vedea unde ne aflăm acum.

Acesta este motivul pentru care a spus Isus: „*Cercetați Scripturile...*” În felul acesta putem vedea unde ne aflăm și eu cred că suntem chiar înainte de venirea Domnului; cred că ne aflăm în timpul când El poate apărea în orice clipă. După cum înțeleg eu, Scriptura ne spune că trăim în ultimele ceasuri ale istoriei omenirii. Eu văd cum se conturează totul: văd Conciliul Ecumenic ducând toate bisericile spre semnul fiarei; văd Imperiul roman papal și faptele lui și îi văd pe toți ceilalți cum se adună să stingă Lumina Evangheliei. Toți oamenii vor fi siliți să aparțină de ei și să umble în lumina lor, sau nu vor mai umbla deloc. După cum puteți vedea, trăim în vremea sfârșitului. Nu ne-a mai rămas nimic decât să privim către

Dumnezeu și să credem Cuvântul Lui, pentru că El este singurul care are întotdeauna dreptate.

Dintre toate epocile Bisericii, Laodicea este singura epocă în care Hristos a fost scos afară din biserică și stă la ușă și bate. De ce? Pentru că Conciliul Ecumenic Îl scoate afară din biserică. Biblia spune că El va fi afară, la ușă, și iată că așa este. Ce scot ei afară? Cuvântul, iar Cuvântul este Hristos.

El a fost dintotdeauna Cuvântul și așa este și în seara aceasta, iar Biblia spune în Evrei 4.12 că *„Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”*

Vedeți, ei ar fi trebuit să știe cine era Isus. Uitați-vă ce a făcut El. Într-o zi, la începutul lucrării Sale, El S-a întâlnit cu un bărbat numit Simon Petru, iar când l-a văzut, i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Iona.” Vedeți? Petru ar fi trebuit să știe că Moise spusese: *„Domnul Dumnezeuul tău îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el!”* (Deuteronom 18.15). Și iată că un Om pe care nu-L mai văzuse niciodată în viața sa, îi spunea: „Tu ești Simon, fiul lui Iona.”

Israelul nu mai avusese de sute de ani un proroc, dar iată că acum, un Om îi spunea cine este. Deci nu este de mirare că a crezut imediat.

Mai târziu, Filip s-a dus și l-a adus pe Natanel la Isus, iar El a zis imediat: „Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.” (Ioan 1.47). *„De unde mă cunoști?”*, l-a întrebat surprins Natanael, iar Isus i-a răspuns: *„Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.”*

Și Natanael l-a zis: *„Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!”* Vedeți, el a știut imediat Cine stătea în fața lui. Nu a avut nevoie de nici o

explicație, pentru că Îl auzise pe Dumnezeu vorbind.

Acolo erau însă și oameni care nu credeau și spuneau despre Isus: „Omul acesta este Beelzebul! Este un ghicitor care se pricepe să facă scamatorii!”

Când i-a auzit ce spun, Isus i-a privit și le-a zis: „Oricine va vorbi împotriva Fiului omului va fi iertat; dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.” (Matei 12.32). El prorocea despre timpul nostru, pentru că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.

Țineți minte! Isus Hristos era în Moise; Isus Hristos era în David. Da, atunci când David a urcat Muntele Măslinilor ca împărat respins de poporul Său și când a plâns pentru Ierusalim, acesta era Hristos în el, pentru că opt sute de ani mai târziu, Fiul lui Dumnezeu a urcat Muntele Măslinilor și în timp ce privea spre Ierusalim, a zis: „Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!” (Matei 23.37).

Când Iosif era în închisoare, Acela era tot Isus în el. Când a fost vândut pentru douăzeci de arginți, tot Isus era; când a ajuns omul de încredere al lui Potifar, era tot Isus și la fel când a ajuns la dreapta lui Faraon. Când pleca el, trâmbițele răsunau pretutindeni, iar oamenii trebuiau să-și plece genunchiul înaintea lui: acesta era tot Isus în el.

Nimeni nu putea să ajungă la Faraon dacă nu trecea întâi pe la Iosif și nimeni nu poate ajunge la Dumnezeu decât prin Isus Hristos. Înțelegeți? Acela era Isus, era împlinirea Cuvântului prorocit prin umbre și simboluri.

Când a fost aici pe pământ, Isus a făcut același lucru pe care l-au făcut prorocii. Tocmai aceasta a dovedit că El era împlinirea Cuvântului lui Dumnezeu. Nu mai era nevoie de nici o tâlcuire pentru a vedea aceasta.

Când a înțeles aceasta, Natanael a căzut în genunchi înaintea Lui și a zis: „*Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!*” De ce aceasta? Pentru că știa că nici un om nu putea face acel lucru.

Nicodim a venit la Isus noaptea și a spus același lucru din partea fariseilor. Dar ei erau atât de legați de conciliul lor ecumenic încât nu au putut să-L primească. Totuși, Nicodim l-a transmis lui Isus cuvintele lor: „*Învățătorule, știm (Știm? Cine? Sinedriul) că ești un Învățător venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.*” (Ioan 3.2). Vedeți? Ei recunoșteau aceasta. Știau cine este Isus, dar erau prea prinși în sistemul acela ca să-L poată primi.

În ultimii patruzeci de ani, Dumnezeu a cutremurat această țară prin botezul Duhului Sfânt, dar cu toate acestea, oamenii sunt încă afară, deoarece sunt prinși în același sistem. Asemenea înaintașilor lor, și ei trăiesc în mirajul altei epoci, a altei zile. Ce se întâmplă? Toți vor să fie metodiști, bapțiști, prezbitierieni, luterani sau altceva. De ce aceasta? Pentru că privesc un miraj.

Când a venit Isus, oamenii trăiau în mirajul zilei lui Moise. Ce spuneau ei? „O, noi suntem ucenicii lui Moise!” dar Isus le-a răspuns: „...dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.” (Ioan 5.46).

Dacă l-ați fi cunoscut pe Luther, ați fi cunoscut și epoca aceasta. Dacă i-ați fi cunoscut pe metodiști, ați fi cunoscut și ziua aceasta, pentru că Isus a vorbit despre această epocă, iar Cuvântul spus pentru ea trebuie să se împlinească acum. El nu are nevoie de nimeni să-L tălmăcească, deoarece Îl tălmăcește Dumnezeu însuși. El este singurul care o poate face. Făgăduințele Lui se împlinesc întotdeauna, ori tocmai aceasta este tălmăcirea Lui.

În Evanghelia după Ioan 14.12, Isus a zis: „Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...” A spus sau nu aceste cuvinte? Da, le-a spus și nu mai au nevoie de nici o tălmăcire, pentru că atunci când cineva face lucrarea aceasta este

dovada că ea vine de la Dumnezeu. Sigur că da.

Tot El a spus: „Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla și la venirea Fiului omului.” (Luca 17.28,30). A spus Isus aceasta sau nu? Da, a spus și nu mai este nevoie de nici o tălmăcire.

Oamenii zic: „Da, dar aici vrea să spună că...” Ba nu! Aici vrea să spună exact ceea ce a spus: „Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla și la venirea Fiului omului.”

Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot? Haideti să ne întoarcem puțin ca să aflăm. În zilele lui Lot existau trei categorii de oameni: credincioșii, credincioșii prefăcuți, formalști și necredincioșii. Așa este peste tot.

Sodomiții erau necredincioși; Lot era credinciosul prefăcut sau căldicel, iar Avraam era credinciosul adevărat. Cu el a făcut Dumnezeu legământul și el era în așteptarea fiului făgăduit. Amin. „Amin” înseamnă „Așa să fie.”

Avraam nu era în Sodoma ci în afara ei și este simbolul Bisericii duhovnicești de astăzi. Lot era în Sodoma și este simbolul bisericii denominaționale de astăzi. Biblia spune că în fiecare zi, sufletul lui Lot era întristat din pricina păcatelor Sodomei. De ce n-a avut însă curaj să se ridice împotriva lor?

Astăzi sunt o mulțime de oameni buni în biserică, oameni care văd că femeile poartă pantaloni scurți, iar bărbații, în loc să meargă la biserică se duc să joace golf, ies la picnic, la piscină sau rămân acasă ca să se uite la televizor. Ei ar vrea să spună că nu este bine ce se întâmplă, dar se tem că dacă o fac, vor fi dați afară de diaconii bisericii.

Ce se întâmplă? Lot este printre noi. El stă în casă și privește la păcatele care se

înfăptuiesc afară, dar se teme să le spună lucrurilor pe nume, se tem să numească păcatul păcat.

Avraam nu era în murdăria aceea, ci se afla afară. El este simbolul bisericii duhovnicești. Observați ce s-a întâmplat chiar înainte de sfârșit, înainte de căderea focului. Sodomiții erau dintre neamuri, iar ceea ce s-a întâmplat cu ei simbolizează ploaia de foc care va veni peste neamurile din zilele noastre, când împărățiile se vor sfărâma și vor arde.

Domnul spune că cerurile vor arde și se vor topi de căldură mare, iar ceea ce s-a întâmplat în Sodoma este umbra acestui lucru.

Haideți să ni-i imaginăm puțin pe cei doi: pe Avraam, care era deja afară și pe Lot, care era încă în Sodoma.

Ciudat, dar într-o zi pe la ora 11.00, pe când se odihnea sub un stejar, Avraam a văzut trei bărbați care veneau spre el, pe drum. Poate că de dimineață, Avraam fusese cu cirezile de vite și se întorsese aproape de prânz. Așadar, el i-a văzut pe cei trei bărbați venind spre el și imediat a simțit că se întâmplă ceva neobișnuit în legătură cu ei. Întotdeauna este ceva neobișnuit când Dumnezeu vine în mijlocul oamenilor, iar ei îi simt imediat prezența pentru că este Ceva care dovedește aceasta. Deci, Avraam a alergat repede înaintea lor și a zis:

„Doamne, dacă am căpătat trecere în ochii Tăi, nu trece, rogu-Te, pe lângă robul Tău.

Îngăduie să se aducă puțină apă, ca să vi se spele picioarele; și odihniți-vă sub copacul acesta.

Am să mă duc să iau o bucată de pâine, ca să prindeți la inimă, și după aceea vă

veți vedea de drum...” (Geneza 18.3-5).

Apoi a alergat repede la vite, a tăiat un vițel și l-a dat unei slugi să-l gătească în grabă. De acolo s-a dus în cortul Sarei și i-a spus să frământe repede și să coacă niște turte, iar la urmă le-a adus înaintea lor. Și iată că în timp ce stăteau acolo și mâncau, Unul privea mereu spre Sodoma.

Țineți minte! Doi dintre ei s-au dus în Sodoma, dar Unul a rămas cu Avraam. Vă rog nu lăsați să vă scape aceasta.

Deci doi dintre ei s-au dus în Sodoma, ca să-l scoată pe Lot de acolo și să propovăduiască, dar Unul a rămas cu Avraam și i-a dat un semn. Și cei doi au făcut un semn în Sodoma și anume: i-au lovit pe sodomiți cu orbirea, pentru că predicarea Evangheliei îi orbește întotdeauna pe cei necredincioși.

Dar și Omul care a rămas cu Avraam a înfăptuit un semn. Cercetați Scriptura și Istoria și veți vedea că niciodată, în toate epocile Bisericii, nu a existat vreun bărbat care să propovăduiască la denominațiuni și al cărui nume să se termine cu „**h-a-m**” ca al lui Avraam (în limba engleza „Avraam” se scrie „Abra**ham**”). Dar astăzi există unul: „Grah**am**.”

Așa este. El merge printre denominațiuni și îi cheamă pe oameni afară. Billy Graham este slujitorul lui Dumnezeu printre denominațiuni și printre politicieni.

Cu câțva timp în urmă, când i-au sugerat să-și depună candidatura la funcția de președinte al țării, a refuzat categoric. Domnul să-l binecuvânteze pentru aceasta. El n-ar fi reușit niciodată să readucă țara pe făgașul cel bun, din moment ce s-au investit miliarde de dolari în fabricile de băuturi alcoolice și de țigări, dar este trimisul lui Dumnezeu printre sodomiți. Așa este.

Nu uitați însă că a fost un Bărbat care a rămas cu Avraam. Ceilalți doi s-au dus în Sodoma ca să propovăduiască, asemenea unor evangheliști moderni, dar Cel care a rămas cu Avraam, i-a dat acestuia un semn.

Fiți atenți! Pe el îl chema „Avram”, iar pe soția lui „Sarai.” Apoi, Dumnezeu i s-a arătat și i-a zis: *„Nu te vei mai numi Avram; ci numele tău va fi Avraam.”* (Geneza 17.5).

Vedeți, numele „G-r-a-h-a-m” are șase litere, dar „A-b-r-a-**h-a-m**” are șapte litere și se termină cu „**h-a-m**”.

Deci, Unul dintre cei trei a rămas cu biserica duhovnicească, cu Avraam și fiți atenți ce i-a spus:

„Avraame, nu „Avrame”, unde este nevastă-ta Sara, nu „Sarai”? Ce i-a răspuns el? „Este în cortul de la spatele Tău.”

Apoi El i-a zis: *„La anul pe vremea aceasta Mă voi întoarce negreșit la tine,”* conform făgăduinței pe care i-o dăduse. Acesta era Dumnezeu și El a zis: *„Mă voi întoarce!”*

Sara a râs în sinea ei, într-un fel pe care îl înțelegem cu toții, și a zis: *„Sunt o femeie bătrână, am aproape nouăzeci de ani, iar domnul meu, (Avraam) este de asemenea bătrân. Cum să mai avem noi poftă ca cei tineri? Așa ceva este imposibil!”*

Și Omul acela, care era Dumnezeu în trup ce carne, a zis: *„De ce a râs Sara și s-a îndoit, spunând asemenea lucruri în sinea ei?”* Ea era în cort, ceea ce înseamnă că El nu avusese cum s-o audă ce spusese în gândul ei.

Oare nu este aceasta aceeași slujbă pe care a avut-o Isus Hristos? El privea peste mulțime și știa tot ce gândeau oamenii. Lui Petru i-a spus cine era; lui Natanael i-a spus unde fusese și ce a făcut înainte de a se întâlni cu El, iar când S-a întâlnit cu femeia de la fântână a făcut la fel.

El i-a zis samaritencei: „Dă-Mi să beau!” Dar femeia l-a replicat: „Domnule, nu se obișnuiește ca iudeii să stea de vorbă cu samaritenii. Noi nu avem nici o legătură unii cu alții.”

Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau!”, tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.” Iar mai târziu, i-a zis: „Du-te, de cheamă pe bărbatul tău și vino aici”.

„N-am bărbat,” a răspuns ea.

„Bine ai zis că n-ai bărbat. Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.”

Când a spus acele cuvinte, ea l-a recunoscut... Ce diferență între femeia aceasta și preoții care trăiau sub mirajul altei zile! Ei spuneau despre El: „Acesta este diavolul!” pentru că trebuiau să dea un răspuns celor din adunările lor, care nu știau ce să creadă despre Isus. Dar samariteanca, această femeie sărmană, avea în inimă o Sămânță hotărâtă mai dinainte. Ea se săturase de toate aceste lucruri și umbla pe drumuri ca prostituată. Dar după ce a auzit cuvintele lui Isus, a zis:

„Doamne, văd că ești proroc. Noi n-am mai avut nici un proroc de patru sute de ani, dar știm că atunci când va veni Mesia, El va face aceste lucruri.” Sămânța din inima ei se trezise la viață și nu mai avea nevoie de nici o tălmăcire.

Și Isus i-a zis: „Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.” Aceste cuvinte nu mai

aveau nevoie de nici o tălmăcire. El înfăptuise o minune exact cum făgăduise Dumnezeu, ceea ce dovedea că era Mesia, fiindcă Moise spusese: „Domnul Dumnezeul tău îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine.” Ce era aceasta? Împlinirea Scripturii.

Imediat, ea a alergat în cetate strigând: „Veniți de vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este Acesta Hristosul?” (Ioan 4.29).

Isus era în Bărbatul care putuse să-i spună Sarei ce se gândise, chiar dacă ea se afla în cortul de la spatele Lui.

În Evrei 4.12 citim: „Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tășuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.” Așa este.

De fiecare dată când s-a ridicat câte un proroc, el a venit cu Cuvântul pentru epoca respectivă. Și ce s-a întâmplat? A judecat gândurile și simțirile inimii.

Aceasta s-a întâmplat cu Isus Hristos, pentru că El era plinătatea Cuvântului. Și El a zis: „Cum era în zilele Sodomei, așa va fi și la venirea Fiului omului.”

Duhul lui Dumnezeu va veni pe pământ în chip omenesc, Dumnezeu descoperit în trup de carne, și va face același lucru pe care L-a făcut când S-a arătat în trup de carne la Avraam.

Amintiți-vă că Avraam și Sara erau în așteptarea fiului făgăduit. Acesta este ultimul semn pe care l-au văzut Sodoma și Avraam înainte de sosirea acestui fiu făgăduit. Ați observat lucrul acesta? Și acum, Biserica duhovnicească a ajuns în același ceas.

Cineva m-a întrebat: „Frate Branham, vrei să spui că acela era Dumnezeu?” Așa spune Biblia. Acela era Dumnezeu, nu mai este nevoie de nici o tălmăcire. Oricine citește Biblia știe că Avraam L-a numit Elohim.

El era Elohim, Cel ce există prin Sine și pentru Sine, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Începutul și Sfârșitul. Avraam L-a numit Elohim. În ebraică, scrie cu litere de tipar și înseamnă Dumnezeu așa cum era la început. El era Elohim descoperit în trup omenesc, purtând haine omenești și mâncând ceea ce mănâncă oamenii. Amin. Acesta este semnul care arată că în zilele din urmă, Dumnezeu va apărea din nou în trup de carne, în mijlocul poporului Său. Amin.

Isus a spus: „...cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu...” și: „Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aidoma... și în ziua când Se va arăta Fiul omului.” (Ioan 14.12; Luca 17.28,30). Amin. Aceasta nu mai are nevoie de nici o tălmăcire. Aceste cuvinte au nevoie de împlinire, nu de tălmăcire. Amin. Credeți aceasta?

Să ne plecăm capetele. Tatăl nostru care ești în ceruri, venim în seara aceasta să-Ți aducem aminte de făgăduințele Tale. Cuvântul Tău nu poate fi făcut viu de altcineva decât de Tine.

Tu ai spus: „Să fie lumină!” și a fost lumină. Nimeni nu mai trebuie să tălmăcească aceste cuvinte, pentru că ele s-au împlinit întocmai.

Așa cum am spus mai devreme, prorocul Isaia a spus: „O fecioară va naște!” și într-adevăr așa a fost. Făgăduința s-a împlinit fără să aibă nevoie de vreo tălmăcire. Da, chiar așa s-a împlinit.

Tu ai spus că Mesia se va naște în Betleem: „Și tu, Betleeme, țara lui Iuda, nu ești nicidecum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda; căci din tine va ieși o Căpetenie, care va fi Păstorul poporului Meu Israel.” (Matei 2.6). Tu ai spus totul

mai dinainte: cum va striga de pe cruce, cum va fi osândit, cum îi vor bate cuie în mâini și în picioare: „Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.” (Isaia 53.5).

David a zis: „Căci nu vei lăsa sufletul meu în Locuința morților, nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea.” (Psalmul 16.10). Cuvântul a spus că Domnul va învia în trei zile, adică înainte de șaptezeci și două de ore, când trupul Lui ar fi început să putrezească.

Evreii au spus că cineva i-a furat trupul și ei cred și acum lucrul acesta, dar noi credem ceea ce spune Cuvântul Tău, Doamne. El a fost dovedit. Isus Hristos a înviat din morți și a zis: „...iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” (Matei 28.20).

Noi credem că Tu ești aici în seara aceasta, Isus Hristos printre noi, așa cum ai fost întotdeauna. Tu cauți ochi, brațe, picioare, guri, suflete, trupuri de care să Te folosești pentru a Te descoperi.

Doamne, sfințește-ne în seara aceasta, ca să-L putem vedea pe Isus Hristos viu printre noi. Lasă-L să vină aici, Doamne, fiindcă avem aceeași dorință pe care au avut-o grecii în zilele când a fost pe pământ: „Domnule, am vrea să-L vedem pe Isus.” (Ioan 12.21). Ei s-au dus să-L vadă. O, ce cutremurați trebuie să fi fost când L-au văzut!

Doamne, Tu ești Același și astăzi și ne-ai făgăduit că dacă vom înseta după tine, Te vom putea vedea:

„Peste puțină vreme, lumea (necredincioșii) nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea pentru că Eu voi fi cu voi și în voi, până la sfârșitul veacului.” Noi știm că Tu ești Același ieri, azi și în veci. Cuvântul Tău a fost scris și propovăduit, Doamne, de

aceea, împlinește-L acum, spre slava Ta. Amin.

Domnul să vă binecuvânteze.

Acum voi chema rândul de rugăciune. Dacă nu mă înșel, Billy nu este aici, dar cred că a împărțit numere de rugăciune de la numărul unu la o sută, sau cam așa ceva.

Uitați-vă pe dosul cartonașelor, fiindcă acolo trebuie să fie scris un număr și o literă. Ce este? „A”? Să vină aici cei care au numerele de rugăciune cu litera „A”, numerele 1, 2, 3, 4, 5... Ridicați-vă: A1, A2, A3, A4. Poate îl are cineva care nu se poate ridica. Uitați-vă la numărul vecinului de scaun, fiindcă s-ar putea să aibă acest număr, dar să nu se poată ridica. Repede. Uite-l aici.

Să mergem mai departe: 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11. Veniți și ocupați-vă locurile aici. 12, 13, 14, 15... 25.

În spate văd un tânăr într-un scaun cu rotile. Dacă este strigat și numărul tău, băiete, ridică mâna ca să știi.

Câți dintre voi sunt bolnavi și nu au numere de rugăciune? Să vă vedem mâinile. Bine, lăsați-le jos. Credeți că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci? Câți dintre voi cred aceasta? Uitați-vă la predicatorii aceștia. Fraților, nu spune Scriptura că El este marele Preot care are milă de slăbiciunile și neputințele noastre? Este adevărat?

Câți dintre voi cred aceasta? Atunci ce ar trebui să facă El astăzi? Ce a făcut și ieri, pentru că Biblia spune că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, este adevărat? Unde este El acum? Trupul Lui stă la dreapta măririi, iar Duhul Sfânt este aici ca să ni-L descopere.

Fiți atenți. Ce s-a întâmplat într-o zi, când o femeie s-a atins de haina Lui? Ea nu avea număr de rugăciune, dar s-a atins de haina Lui, iar în clipa când a făcut aceasta, Isus S-a întors și a întrebat: „Cine s-a atins de Mine?” (Luca 8.45).

„Fiindcă toți tăgăduiau, Petru și cei ce erau cu El au zis: „Învățătorule, noroadele Te împresoară și Te îmbulzesc, și mai întrebi: „Cine s-a atins de Mine”?”

Dar Isus a răspuns: „S-a atins cineva de Mine, căci am simțit că a ieșit din Mine o putere.” (v. 45-46). Apoi S-a întors, a privit prin mulțime și a găsit imediat acel izvor de credință.

Toți își întindeau brațele spre El și strigau: „Rabi, noi credem în Tine,” dar iată că acolo era cineva care credea cu adevărat. Acea femeie s-a atins de poala hainei lui Isus prin credință, gândindu-se că dacă va putea să se atingă de El va fi vindecată. El S-a întors, a găsit-o și i-a spus că scurgerea de sânge s-a oprit și a fost vindecată. Este adevărat? Chiar aceasta a făcut.

Acum, eu vă spun că El nu este mort, ci este la fel de viu ca întotdeauna. Isus însuși a zis: „Cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi și la venirea Fiului omului.” Indiferent despre ce dar este vorba acolo sus, aici jos trebuie să fie cineva care să îi răspundă.

Biblia spune că odată Isus S-a dus într-o cetate, dar nu a putut face multe minuni din pricina necredinței oamenilor. (Matei 13.58). Este adevărat? Același lucru se întâmplă și astăzi. Voi trebuie să credeți în El, pentru că aceasta este singura cale prin care puteți obține ceva. Este gata rândul de rugăciune? Atunci vă rog să stați liniștiți pentru vreo zece minute. Nu știu dacă voi termina până atunci, pentru că am 25-30 de oameni. Să ridice mâna cei care se află în rândul de rugăciune și știu că nu-i cunosc și că nu știu nimic despre ei.

Iată de ce v-am întrebat, prieteni. Isus a dat această făgăduință și ea este scrisă în

Cuvânt. Și când trebuie să se împlinească? În zilele din urmă, chiar înainte de venirea Domnului, este adevărat? Acesta este Cuvântul prorocit pentru astăzi, nu lumina lui Luther; nu lumina lui Wesley și nici măcar lumina pentecostală, fiindcă noi am mers mai departe. Eu nu am nimic cu luteranii, cu metodiștii, cu bapțiștii sau cu pentecostalii. În seara aceasta, sunt printre noi oameni din fiecare organizație religioasă, dar eu nu mă refer la oameni, ci la sistemul care îi ține legați.

Adevărul este că niciodată nu vei reuși să-i spui unui metodist ceva despre Luther, pentru că metodiștii cred în sfințenie, pe când luteranii nu cred. Nici nu vei reuși să-l convingi pe un pentecostal că ajunge să fii sfințit, pentru că el a văzut restituirea darurilor. El nu te va putea crede pentru că are mai mult decât sfințirea, iar aceasta este ultima epocă a Bisericii, deoarece Biblia spune că nu va mai fi alta.

Trebuie însă ca oamenii să se adune, și iată că noi ne-am adunat. Amintiți-vă ultimul semn. Suntem noi în așteptarea Fiului făgăduit? Ridicați mâna. Credeți că dacă suntem în Hristos, suntem sămânța lui Avraam? Ridicați mâna. Dacă sunteți sămânța lui Avraam, priviți semnul, pentru că El nu se arată afară, în Babilon, în lumea denominațională, ci aici, în mijlocul vostru, al celor care ați ieșit afară din acea murdărie. Aveți credință!

Femeia aceasta este o străină pentru mine, nu am mai văzut-o niciodată și nu știu nimic despre ea. Dacă este bolnavă și aș putea s-o vindec, aș face-o cu bucurie, dar nu pot și nici nu știu nimic despre ea. Acum câteva minute, ea a ridicat mâna dovedind că nu ne cunoaștem. Pentru mine, ea este doar o femeie din rândul de rugăciune, nimic mai mult.

Astăzi au adus o grămadă de numere de rugăciune, le-au amestecat și le-au dat oamenilor. Astfel, unul a primit numărul 1, altul a primit numărul 2, 3, 7, 10, etc. Aceste bilețele sunt amestecate în fiecare zi, chiar sub ochii noștri, așa că atunci când sunt strigate numerele, răspund oameni de peste tot din adunare. Adevărul este că nici nu aveți nevoie de numere de rugăciune, ci puteți sta pe locurile voastre, dar să credeți.

Prieteni, deschideți-vă ochii și priviți ceasul în care trăiți, fiindcă suntem foarte, foarte aproape de sfârșit.

Dumnezeul lui Avraam l-a înviat pe Isus Hristos din morți, iar El a spus că în zilele din urmă, adică astăzi, vor fi aceleași semne pe care Îngerul Domnului i le-a arătat lui Avraam când i s-a arătat în trup de carne.

Noi știm că lumea de astăzi este într-o mare dezordine și îi vedem pe Billy Graham și pe Oral Roberts cum merg și propovăduiesc. Un mesager denominațional și unul pentecostal împlinesc semnul. Billy Graham, teolog până în măduva oaselor, propovăduiește ceea ce cred denominațiunile, în timp ce Oral Robert, vindecător până în măduva oaselor, propovăduiește ceea ce cred pentecostalii.

Dar fiți atenți! Pentru sămânța lui Avraam a fost făgăduit altceva. Cei doi sunt chiar în mijlocul denominațiunilor, însă trebuie să se întâmple ceva în afara lor. Veți înțelege aceasta mâine seară.

Fiți atenți! Eu nu o cunosc pe femeia aceasta, dar mă întorc cu spatele spre ea, și poate că Domnul Dumnezeu îi va spune ceva despre familia ei, despre situația materială sau despre sănătate. Eu nu știu, însă ea va ști dacă ceea ce spun este adevărat sau nu.

Dacă în seara aceasta, El va face același lucru pe care l-a făgăduit atunci, veți crede făgăduința că Isus Hristos va fi printre noi în zilele din urmă? Câți dintre voi cred că lumea de astăzi a ajuns asemenea Sodomei? Câți dintre voi cred că ceea ce v-am spus în seara aceasta este Adevărul? Atunci, sămânță a lui Avraam, încrede-te în Dumnezeu!

Mă întorc cu spatele ca să nu vă gândiți că o privesc în ochi și aflu anumite lucruri prin telepatie sau prin alte prostii de felul acesta. Oricine știe câte ceva despre telepatie, ar trebui să gândească mai profund decât atât. Ați văzut vreodată un

medium telepatic propovăduind Evanghelia? Ați văzut vreodată un spiritist propovăduind Evanghelia, înfăptuind semne și minuni și susținând că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci? Nu, așa ceva nu se poate, dar cu toate acestea, sunt unii care cred că ar fi posibil. De ce gândesc așa? Pentru că sunt orbi.

Credeți că pot să fie orbi? Biblia spune că vor fi, este adevărat?

„...oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie,

fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine,

vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu;

având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.” (2 Timotei 3.2-5).

Oare nu a spus Isus în Matei 24.24 că în zilele din urmă cele două duhuri vor fi atât de apropiate, încât dacă ar fi cu puțință i-ar înșela chiar și pe cei aleși? Dar acest lucru nu este posibil, pentru că cei aleși au fost în gândurile lui Dumnezeu de la început și astfel sunt o parte din El.

Doamne, Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov, dovedește în seara aceasta că spun adevărul despre Tine. Tu ești Același, Doamne. Slujitorii Tăi Te roagă smeriți să alungi toate gândurile lor, ca să-i poți folosi spre slava Ta, în Numele lui Isus, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

Ce este un dar? În nici un caz ceva ce poate fi tăiat și împărțit la fiecare. Nu, nu.

Darul este să știi cum să te retragi din cale, astfel încât să poți fi folosit de Dumnezeu. Dacă reușești să uiți tot ce are legătură cu tine, atunci Dumnezeu poate folosi darul.

Doamna din spatele meu va muri în scurt timp dacă nu intervine Domnul s-o vindece. De curând s-a rugat pentru ea un alt bărbat. Are cancer la gât și la plămâni, iar acum încearcă să primească vindecarea prin credință. Aceasta este „Așa vorbește Domnul,” este adevărat? Dacă este adevărat, ridică mâna spre sală. Dumnezeul lui Avraam trăiește și acum, de aceea, du-te, păstrează-ți credința și vei fi vindecată. Amin.

Acum credeți? Voi spuneți: „Dar cei din sală?” Doamna de acolo... a doua de la capătul rândului de rugăciune... Când m-am întors, am văzut ceva în jurul brațului ei. Un aparat pentru măsurarea tensiunii arteriale. Ea are tensiunea prea mare, este adevărat, doamnă? Ridică mâna. Dacă ai credință, tensiunea îți va scădea. Dumnezeul lui Avraam lucrează și acum. El este Același; este Cuvântul lui Dumnezeu pentru ziua aceasta.

Bună seara. Ai credință în Dumnezeu. Pari a fi un copil. Dumnezeu îți cunoaște inima, domnișoară. Eu nu știu nimic despre tine, dar crezi că Dumnezeu poate să-mi descopere ce nu este în ordine cu tine? Vei crede în El dacă o va face? Ai venit aici pentru altcineva, pentru fratele tău care locuiește într-un oraș din nord: este vorba de Tulare. El este internat în spital cu leucemie, iar medicii l-au abandonat spunând că va muri. Nu mai este nici o nădejde pentru el. Acum crezi? Bine. Ce ai mâna? Ia-o și pune-o peste el fără să te îndoiești. Crede. Amin.

Tu crezi? Nu am văzut-o niciodată pe femeia aceasta, dar Dumnezeu rămâne Dumnezeu. Spune-mi care om ar putea face lucrul acesta? Omul nu este făcut pentru așa ceva, dar Dumnezeu o poate face. Isus Hristos ne-a făgăduit că va veni printre noi în zilele din urmă și Se va descoperi seminței lui Avraam, exact ca în zilele Sodomei.

Nu o cunosc pe doamna aceasta, suntem străini unul pentru celălalt. Din câte știu, ne întâlnim pentru prima dată. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Crezi că acesta este Cuvântul Lui și că poate judeca și astăzi gândurile și simțirile inimii? Cuvântul vindecă, dar cu condiția să-L credem. Tu crezi? Și deasupra ta se află o umbră întunecată: este cancer. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună unde este localizat? Medicul spune că este undeva în partea inferioară a abdomenului. Acum crezi că vei fi vindecată? Du-te. Să nu te îndoiești nici o clipă și Dumnezeu te va vindeca. Amin.

Voi credeți? Toți? Aceasta este exact ceea ce ne-a făgăduit El. Aveți credință în Dumnezeu! Nu vă îndoiiți!

Noi nu ne cunoaștem. Dacă este adevărat, fă un semn cu mâna spre sală. N-am văzut-o în viața mea pe femeia aceasta.

Voi, cei de acolo, credeți? Credeți că Isus Hristos face aceasta? Ce este? Cuvântul Lui. De aceea, dacă oamenii resping această lucrare, nu resping un om, ci resping Cuvântul Domnului, pentru că ei au dat afară Cuvântul, iar acum stă la ușă și bate.

Doamna aceasta îmi este complet necunoscută. N-am văzut-o niciodată în viață. Dumnezeu este Vindecătorul, dar poate că ea nu a venit aici pentru vindecare, ci pentru altceva. Dacă Dumnezeu îmi va spune care este necazul tău, vei crede? Primul lucru pentru care vrei să ne rugăm este urechea ta bolnavă. Tu nu auzi cu o ureche, este adevărat? Apoi, mai este un obicei rău de care vrei să scapi. Este vorba despre fumat. Introdu un deget în urechea sănătoasă. Așa, în urechea sănătoasă. Bine. Acum încrede-te în Dumnezeu și du-te la treburile tale. Dacă vei crede, nu vei mai fuma nici o țigară. Du-te și Domnul să te binecuvânteze.

Vedeți bine ce s-a întâmplat. Oare nu am spus că Dumnezeu este viu? Eu nu te cunosc, suntem străini unul față de celălalt, dar Dumnezeu te cunoaște. Dacă El îmi va spune ceva despre tine, vei crede?

Veți crede toți cei aflați în sală? O cunoaște cineva pe femeia aceasta? O cunoaște cineva din sală? Nu. Nu-i nimic, oricum tu vei ști dacă ceea ce-ți voi spune este adevărat sau nu. Aceasta ar trebui să te convingă. Ai văzut ce s-a întâmplat în ultimele câteva minute?

Am început să mă clatin pe picioare și văd negru înaintea ochilor. Aceasta este din cauza deosebirii duhurilor. Vedeți? Duhul Sfânt face aceasta, nu eu. Acesta este Cuvântul făgăduit pentru ziua de astăzi. Astfel de lucrări nu s-au mai întâmplat din zilele apostolilor, dar Biblia spune că „ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla și când va veni Fiul omului.”

Necredincioșii nu vor crede și nici nu ne așteptăm ca cineva dintre ei să creadă, dar cei credincioși vor crede.

Dacă Duhul Sfânt îmi va descoperi ceva, câți dintre voi vor crede din toată inima? Ridicați mâna.

Tu ai fost victima unui accident de circulație, în urma căruia ai avut niște vertebre dislocate în zona gâtului. De asemenea, ai și un rinichi dislocat. Este adevărat? Acum crezi? Laudă-L pentru Domnul, pentru că totul va fi bine.

Crezi că Dumnezeu vindecă și bolile de rinichi? Atunci du-te și primește vindecarea.

Vino, doamnă. Uită-te aici. Crezi că Dumnezeu vindecă boli de inimă? Bine, atunci du-te la treburile tale, crede și inima ta se va însănătoși.

Vino. Crezi că Dumnezeu poate să-ți vindece spatele și să te facă bine? Atunci, du-te. Tot ce trebuie să faci este să te încrezi în Dumnezeu.

Vino, doamnă. Crezi că Dumnezeu vindecă bolile de stomac? Atunci du-te și cinează fără frică. Crede din toată inima.

Vino. Crezi că Dumnezeu poate să vindece artrita? Atunci du-te, crede și Dumnezeu te va însănătoși.

În ordine. Vino. Crezi din toată inima? Tu ai tot artrită. Crezi că Dumnezeu te poate vindeca? Atunci du-te, încrede-te în El și spune: „Îți mulțumesc, Doamne!”

Câți dintre cei din sală cred? Acum credeți?

Doamna cu rochie roșie de aici, cea care a ridicat mâna și are tensiune arterială foarte mare... Crezi că Dumnezeu te poate vindeca? În ordine. Atunci pune-ți mâinile peste doamna de lângă tine și spune-i că își va recăpăta vocea. Amin.

Așa. Amin. Acum credeți? Aveți credință!

Aici este un bărbat care suferă din cauza hemoroizilor. Crezi, domnule? Tu, cel din dreapta. Crezi că Dumnezeu te va vindeca?

Doamna de lângă tine suferă din cauza unei hemoragii și are probleme cu spatele. Crezi că Domnul te poate vindeca? Da? Crezi? Ridică mâna și primește vindecarea. Încrede-te în El.

Doamna care stă lângă tine are probleme cu picioarele și cu un șold. Este adevărat, doamnă? Crezi că vei fi vindecată? Bine, atunci ridică mâna și spune: „Primesc vindecarea.”

Doamna de lângă tine are o infecție. Tânăra cu ochelari... Crezi că Dumnezeu îți va vindeca infecția? Ridică mâna și spune: „Primesc vindecarea!” Bine. Încrede-te în El.

Doamna de lângă tine are o boală de rinichi. Crezi că Dumnezeu îți poate vindeca boala, doamnă? Bine. Ridică mâna și primește vindecarea.

Fetița de lângă ea are gușă. Crezi că Dumnezeu te va vindeca? Ridică mâna și primește vindecarea.

Câți dintre voi cred din toată inima? Atunci ridicați-vă în picioare și primiți vindecarea.

Ridicați-vă în prezența Dumnezeului lui Avraam, Isaac și Iacov.

Fie ca Duhul Sfânt să Se reverse în Numele Domnului Isus Hristos, peste această clădire și să vindece orice persoană care se află la picioarele Lui. Amin.

- Amin -